

EDITORIAL

11-M

Los medios de comunicación han rendido tributo al recuerdo de una tragedia inmensa. Se cumplen diez años del llamado 11-M, del mayor atentado terrorista de la historia de España y de Europa. La barbarie se cobró 200 vidas y más de 1.500 heridos de diversa consideración, provocando una herida que dividió a la sociedad, a las víctimas y a la política española, y que tuvo evidentes consecuencias sobre una campaña electoral que entraba en su recta final. La ciudadanía se movilizó y la mala gestión de la crisis se sustanció en las urnas.

Diez años permiten enfocar el atentado con menos pasión y con una perspectiva algo más fría, especialmente después de especulaciones muy diversas y teorías de todo tipo, que confluyen en su inmensa mayoría en el reconocimiento de la autoría material del crimen múltiple, pero no descifran la incógnita de la autoría intelectual. Pocos creen que la planificación, la coordinación y calculada ejecución, fuera la obra magna de un pandilla de "moritos" del extrarradio de Madrid, sedientos de venganza contra España.

Probablemente habrá que convenir que lo fundamental está acreditado, y se corresponde con el yihadismo y el islamismo violento, y que las dudas que permanecen seguirán quedando en una nebulosa que admite conjeturas, fabulaciones y sospechas de todo tipo.

El 11-M es una página negra y esas páginas conviene pasarlas, pero no olvidarlas. Aquel crimen contra la Humanidad aleteó mucho tiempo sobre la política y la convivencia, y sirvió para demostrarnos que la democracia es frágil, pero fuerte, y que los radicalismos violentos son un cáncer que la sociedad debe procurar extirpar.

DIARI DE SABADELL

C. de Sant Quirze, 37-41 · 08201 SABADELL
TELÈFON REDACCIÓ: 937 261 100 *
FAX REDACCIÓ: 937 270 865
e-mail: sabadell@diaridesabadell.com
www.diaridesabadell.com

DIPÒSIT LEGAL: B-12890 - 1977

Director: JOSEP MERCADÉ MATEU

Ciutat: Ylinda Rico, Elisabeth Álvarez. Entrevistes: Víctor Colomer, Joan Reyes. Economia: Joaquim Martín. Societat: Nemesio García. Espectacles: Carles Cascón. Televisió: Xavier Rosell. Cultura: Josep Ache. Salut i Ciència: Isabel Lopera. Esports: Pere Figueras, Jordi Sánchez. La Gasetta del Dijous: Josep Gamell. Fotografia: Esteve Barroja.

PUBLICITAT I ADMINISTRACIÓ

C. de Sant Quirze, 37 · 08201 SABADELL
TELÈFON: 937 275 545 * · FAX PUBLICITAT: 937 255 543
e-mail: publicitat@diaridesabadell.com

Gerència: MÓNICA MÉNDEZ SÁNCHEZ

Publicitat i Subscripcions: Carme Vila, Laura Vaiverde, Isabel Vila. Informàtica, Imatge i Disseny: Joan Tubau, Cristina Sánchez.

Impressió: IMPRINTSA

Distribució a Sabadell i Comarca, i Terrassa: SEDISA (937 235 803)
Distribució a Barcelona, Tarragona i Girona: MARINA PRESS (933 613 640)
Repartiment a domicili: D.R. MENFIS (937 125 133)

VALLESSANA DE PUBLICACIONS, S.A. s'adhereix a SegurCaixa Adeslas, una assegurança d'accidents gratuïta per als subscriptors de Diari de Sabadell, menys de setanta anys.

Editat per: VALLESANA DE PUBLICACIONS, S.A.

Consell d'Administració: Ramon Rodríguez Zorrilla, Romà Gamell Cruells, Maria Sureda Torroella.

OPINIÓ

CARA A CARA

Text: VÍCTOR COLOMER · Foto: DAVID GONZÁLEZ

CARMEN MECHÓ PROFESSORA DE DANSA

«El ballet clàssic no morirà mai»

La històrica professora de dansa de Sabadell, que durant 40 anys (1952-1992) va formar 510 nenes i algun nen en la dura disciplina del ballet clàssic, la barcelonina de Gràcia, Carmen Mechó Cunillera, 84, donarà aquest dissabte a l'Arxiu Municipal de Sabadell tot el seu fons documental (foto). Havia ballat al Liceu, es formava per tot el món i va fundar i presidir la Federació Catalana de Professors de Dansa.

L'elegància es pot ensenyar?

Sí, el ballet et dona dolçor i suavitat de moviments. Jo reconec pel carrer les ballarines. Es mouen diferent, balancegen els braços, trepitgen amb les puntes enfora...

Com arriba a Sabadell el 1952?

Jo tenia 18 anys, treballava a la gestoria del meu pare i ballava, i un dia em van venir a buscar unes senyores de Sabadell.

Com la van trobar?

A través de Casimiro Valldeperas, un sabadellenc que era conegut a tot el món de la dansa de Barcelona perquè feia unes sabetilles de puntes estupendes.

Va acceptar de seguida?

Sí. Primer ensenyava a cinc nenes a una casa particular que hi vam posar una barra i un mirall. I el festival de fi de curs va ser tan curt que a la segona part vam repetir el mateix que a la primera (riu).

Doncs va acabar amb més de 500.

Perquè després el senyor Taulé va parlar amb el senyor Palau, director del Diari de Sabadell, i ens van deixar la sala del Frente de Juventudes a la Rambla, on assajaven els ballets catalans.

Segueixi, segueixi.

Després vaig posar una professora que no va anar bé, el 1962, el dia de la riada, la senyora Carceller em va demanar que tornés i ja em vaig quedar.

40 anys.

Primer a un altre local a la Rambla i al final a l'estudi del carrer Sant Pere. Tota una vida agafant el tren cada tarda i tornant a casa a Barcelona a les 11 de la nit.

De bon grat?

Molt. Jo a Sabadell he viscut moments memorables. Treballant molt, eh? dissabte, diumenges...

Se'n ressent?

Tinc artrosi i els genolls fets un desastre de tants demi-pliés i tant anar per terra per arreglar peus de nenes.

DISSABTE AL CASAL

L'acte de donació del fons documental de Carmen Mechó («amb accent a la ó», recalca ella) a la ciutat de Sabadell tindrà lloc aquest dissabte a les 19h. al Casal Pere Quart.

Fotos, documents, crítiques de diaris, vídeos i pel·lícules de 8 mm passades a DVD i molts programes de mà. La festa segueix a les 21h. amb sopar homenatge al Clau de Fa del Vapor Badia amb un centenar de «nenes» de 40, 50, 60 i 70 anys.

Què va passar el 1992?

Al local sempre teníem problemes de goteres. Fins que un dia es va enfonsar el sostre i aquí es va acabar l'escola. Sort que era diumenge i no hi havia ningú.

Alguna alumna seva ha arribat lluny?

La M. del Carme Huguet està a l'Institut del Teatre. I moltes han posat escoles a Sabadell, Sant Cugat i altres ciutats. El problema és que, si eren bones, havien de sortir a l'estranger i això és molt dur.

I uns quants Billy Ellots, no?

Molts pocs nois s'atreuen. Entre ells Tomàs Manyosa, que ara organitza tots aquests actes, Francisco Baños, Javier Pastor i els germans Albert, Josep M. i Ramon Taulé, que és a l'escola oficial de Saragossa.

Val la pena tant de sacrifici?

Jo sempre he sigut molt sèria i he exigit molt. I això a moltes mares cada cop agradava menys. Deien «però si tampoc serà ballarina, no

més ve a passar-ho bé». No! Jo per aquí no hi he passat mai.

Quantes nenes venien obligades pels pares perquè el ballet quedava fi?

Obligades no, però quan vaig començar a tenir nenes que em tractaven de tu ja vaig veure que...

Se n'anaven al jazz, el hip-hop... Ha mort el ballet clàssic?

El ballet clàssic no morirà mai. És la base de tot. Qui tingui aquesta tècnica, farà tot el demés.

Deis seus festivals encara se'n parla.

I tant! Fins i tot pujaven a Sabadell els millors mestres de Barcelona per veure'ls.

Tota bona ballarina és bona professora?

No. Ser professor, ballarí i coreògraf són tres coses diferents. Es pot ser bo en una i dolent en l'altra. El Bejart com a ballarí no era res de l'altre món.

Després de Sabadell, va fundar la Federació Catalana de Professors de Dansa.

És que estaven apareixent escoles amb uns professors que no en tenien ni idea. Volíem mantenir el llistó de la qualitat i que els ajuntaments demanessin un títol homologat abans de concedir el permís.

Se'n va sortir?

No. Al final estem igual que abans. Els ajuntaments mentre els hi paguin impostos donen la llicència a qualsevol.

Flic flic! ■

Web Cara a Cara: www.drac.com/cac/
E-mail: vcolomer@drac.com